

06.01.2025 PONEDELJEK GOSPODOVO RAZGLAŠENJE - SVETI TRIJE KRALJI	KAPELA 18h	+ZORO GOMEZEL, Tomaj 112
07.01.2025 TOREK Rajmund Penjafordski, duhovnik		
08.01.2025 SREDA Peter Tomaž, škof	KAPELA 18.00	+MILOŠ PUPIS, Tomaj 29, 8.dan
09.01.2025 ČETRTEK Andrej Corsini, škof	KRIŽ 18.00	+IRMA in CIRIL STARC, Križ 158
10.01.2025 PETEK Agaton, papež	KRIŽ 18.00	ZA BOŽJE VARSTVO IN ZDRAVJE, Križ 245
11.01.2025 SOBOTA Pavlin Oglejski, škof	KAPELA 18.00	+ PAVLA GEC, Tomaj 93
12.01.2025 NEDELJA JEZUSOVEGA KRSTA	KAZLJE 8.30 TOMAJ 10h	ZA ZDRAVJE, Kazlje 5a ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

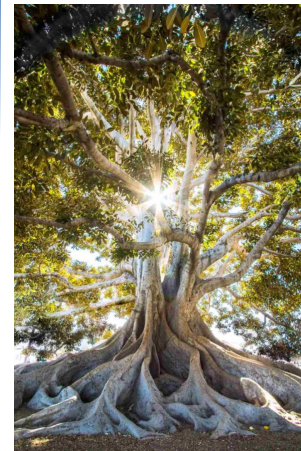

ŽUPNIJA TOMAJ
2 NEDELJA PO BOŽIČU

Štev.01/LETO XIII.

05. JANUAR 2025

Beseda je meso postala in se naselila med nami
Iz svetega evangelija po Janezu (Jn 1,1-18)

V začetku je bila Beseda
in Beseda je bila pri Bogu
in Beseda je bila Bog.
Ta je bila v začetku pri Bogu.
Vse je nastalo po njej
in brez nje ni nastalo nič, kar je nastalo.
V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi.
In luč sveti v temi, a tema je ni sprejela.
Bil je človek, ki ga je poslal Bog; ime mu je bilo Janez.
Prišel je zaradi pričevanja, da bi namreč pričeval o luči,
da bi po njem vsi sprejeli vero. Ni bil on luč, ampak pričeval
naj bi o luči. Resnična luč, ki razsvetljuje vsakega človeka, je
prihajala na svet. Beseda je bila na svetu in svet je po njej
nastal, a svet je ni spoznal.
V svojo lastnino je prišla, toda njeni je niso sprejeli.
Tistim pa, ki so jo sprejeli, je dala moč,

da postanejo Božji otroci, vsem, ki verujejo v njeno ime
in se niso rodili iz krvi ne iz volje mesa ne iz volje moža,
ampak iz Boga.

In Beseda je meso postala in se naselila med nami.
Videli smo njeno veličastvo,
veličastvo, ki ga ima od Očeta kot edinorojeni Sin, polna milosti in resnice.
Janez je pričeval o njej in klical:
»To je bil tisti, o katerem sem rekel:
Ta, ki bo prišel za menoj, je pred menoj, ker je bil prej kakor jaz.«
Kajti iz njegove polnosti smo vsi prejeli milost za milostjo.
Postava je bila namreč dana po Mojzesu,
milost in resnica pa je prišla po Jezusu Kristusu.
Boga ni nikoli nihče videl;
edinorojeni Bog, ki biva v Očetovem naročju,
on nam je razložil.

Duhovna spodbuda

Evangelij te nedelje nas vrača v božični dan, da bi v nas ohranil živo to, kar smo imeli priložnost premišljevat v skrivnosti učlovečenja. Evangelist Janez nas v prologu spominja na

temelj zgodovine odrešenja: Jezus ni bil Božje zdravilo za človekovo vedenje – kot da bi bil greh vidik, ki ga Oče ni predvidel in ga je moral popraviti z ustvarjanjem za nas, je Sin – vendar je bil od začetka. Obstaja torej načelo pred tem, kar Geneza govori o stvarjenju sveta, in to je Sin. Predstavljanje Jezusa kot načela pomeni, da On ni le ideal, življenjska filozofija, ki bi ji sledili, da bi živeli mirno. Načelo je življenje, ki sije, je utelešenje obraza, ki sreča in pogleda vsakega od nas; hkrati pa smo ga spoznali kot Sina, saj je bil popolnoma obrnjen k Očetu in tako vsakega od nas konstituiral kot sina. Tema, v kateri živi človek in v kateri se je prižgala božična luč, kaže na samo stanje vsakega človeka, ki je v temi, v kateri vlada temna moč, ki se hrani z nadvlado nad drugimi in sebičnostjo. Sin ni prišel, da bi pod svojo oblast postavil moškega, ženske ali otroka, ampak da bi postal drugi, da bi se poistovetil s človeštvom, ki mora biti odrešeno.

Jezus je luč, ker použije samega sebe, to pomeni, da za nas postane življenje, da bi se človek v svoji svobodi lahko priključil Očetu in postal njegov sin. Vse to je mogoče kontemplirati, zaprto v tistem telesu, ki ga je Marija s svojim DA ustvarila. Življenje imamo, če gledamo Njega, vir življenja; V njem je vsebovano vse, kar je Bog zamislil za vsakega od nas. Naj bo njegov obstoj vzor našemu; to, kar se je zgodilo Jezusu, je Božji načrt za vse človeštvo. Če torej to telo sprejmemo kot temelj našega obstoja in kot hrano za naše življenje, postanemo torej Očetovi otroci in sijoča luč v temi za vse meso, ki je podvrženo oblasti teme, ki doživlja trpljenje in bolečino: »Kamor ljudje brezbržno ali ošabno obračajo svoj pogled, tja postavlja on svoj pogled, poln goreče in neprimerljive ljubezni. Kjer ljudje rečejo "zaničljivo", tam Bog kliče "blagoslovljen". Kjerkoli v življenju smo že prišli v situacijo, ko nas je lahko sram pred samim seboj in pred Bogom, kjer mislimo, da bi se moral sedaj tudi Bog sramovati nas, kjer se počutimo bolj oddaljeni od Boga kot kadarkoli prej v življenju, ravno tam je Bog z nami bližje, kot je bil kdaj prej. Tam želi vdreti v naša življenja, tam nam daje čutiti njegov pristop, da razumemo

čudež njegove ljubezni, njegove bližine in njegove milosti« (D. Bonhoeffer).

